

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Tatiány Hanečkovej v právnej veci žalobcu **Ing. Bc. K. M.**, právne zastúpeného JUDr. I. R., proti žalovanému **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/1951-12961/2007/992517-r zo dňa 08.02.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/41/2007-43 zo dňa 31.októbra2007 **potvrďuje**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **neprižnáva**.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/1951-12961/2007/992517-r zo dňa 08.02.2007, ktorým žalovaný podľa § 24 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov nevyhovel návrhu žalobcu ako daňového subjektu na vylúčenie zamestnanca správcu dane – riaditeľa Daňového úradu Košice V – JUDr. V. D. a nevylúčil ho z ďalšieho konania.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že nekvalifikoval žalobou napadnuté rozhodnutie ako rozhodnutie procesnej povahy, týkajúce sa vedenia konania v zmysle § 248 písm. a/ O.s.p., ktoré by bolo v dôsledku toho vylúčené zo súdneho prieskumu. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. zamestnanec správcu dane je z daňového konania vylúčený, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k daňovým subjektom, alebo k jej zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezáujatosti. Podľa žalovaného dôvodom pre vylúčenie riaditeľa Daňového úradu Košice V z daňového konania bol jeho nezákonný postup, resp. nezákonnosť

jednotlivých procesných úkonov, ktoré správca dane u žalobcu vykonával. Súd je tohto názoru, že jednotlivé námietky žalobcu voči postupu Daňového úradu Košice V nie sú spôsobilé vyvolať pochybnosti o nezaujatosti riaditeľa Daňového úradu Košice V. Žalobca ako daňový subjekt mal možnosť svoje výhrady, týkajúce sa priebehu daňovej kontroly, resp. daňového konania uplatniť v daňovom konaní, v ktorom sa mu ukladala daňová povinnosť. Námietkami žalobcu voči zákonnosti postupu správcu dane v daňovom konaní by sa potom zaoberal odvolací orgán, resp. súd v prípade súdneho prieskumu rozhodnutia odvolacieho orgánu. Riaditeľ Daňového úradu Košice V je vedúcim zamestnancom správcu dane – Daňového úradu Košice V, ktorý nemá nadriadeného vedúceho zamestnanca. Preto v súlade s ust. § 24 ods. 5, posledná veta zákona č. 511/1992 Zb. o námietke zaujatosti voči riaditeľovi Daňového úradu Košice V bol oprávnený rozhodovať orgán najbližšie nadriadený správcovi dane, t.j. Daňové riaditeľstvo SR.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátkou včas odvolanie. Uviedol, že pokiaľ ide o námietanú nepríslušnosť daňového riaditeľstva pre rozhodovanie o námietke zaujatosti smerujúcej proti riaditeľovi Daňového úradu Košice V trvá na námietke, že riaditeľ daňového úradu nie je vedúcim zamestnancom, ktorý nemá nadriadeného. Táto skutočnosť vyplýva z ust. § 3 ods. 2 zákona č. 150/2001 Z.z., podľa ktorého daňový úrad riadi a za jeho činnosť zodpovedá riaditeľ. Riaditeľa vymenúva a odvoláva generálny riaditeľ daňového riaditeľstva. Riaditeľ za činnosť daňového úradu zodpovedá generálnemu riaditeľovi daňového riaditeľstva. Rovnako sa súd prvého stupňa nevysporiadal s jeho argumentom, že už v minulosti miestne príslušný správca dane daňového subjektu, Daňový úrad Košice požiadal nadriadený orgán o zabezpečenie výkonu opakovanej kontroly zamestnancami daňového úradu, ktorý sa nenachádza v územnej pôsobnosti pracoviska Košice. Dôvodom pre takýto postup bola skutočnosť, že daňový subjekt spochybnil nezaujatosť pracovníkov miestne príslušného daňového úradu.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 26.06.2007 k odvolaniu žalobcu uviedol, že podľa § 4 ods. 2 zákona č. 150/2001 Z.z. daňový úrad riadi a za jeho činnosť zodpovedá riaditeľ. Riaditeľa vymenúva a odvoláva generálny riaditeľ daňového riaditeľstva. Žalobca však podal žiadosť o vylúčenie riaditeľa daňového úradu podľa § 24 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. Preto pri riešení jeho žiadosti bolo možné postupovať len podľa tohto právneho predpisu. Podľa § 24 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o vylúčení zamestnanca z daňového konania rozhodne priamo nadriadený vedúci zamestnanec, ktorý môže rozhodnúť o vylúčení i z vlastného podnetu. Pri námietke zaujatosti vedúceho zamestnanca správcu dane rozhodne o jeho vylúčení jeho najbližšie nadriadený vedúci zamestnanec. Pri námietke zaujatosti vedúceho zamestnanca správcu dane, ktorý nemá nadriadeného vedúceho zamestnanca, rozhodne o vylúčení orgán najbližšie nadriadený správcovi dane. Podľa § 1a písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. správcom dane je daňový úrad a obec. Podľa § 1a, písm. i/ cit. zákona orgánom najbližšie nadriadeným správcom dane podľa písmena b/ prvého bodu je D. R. Vedúcim zamestnancom správcu dane (daňového úradu) je riaditeľ daňového úradu. K druhej námietke, týkajúcej sa delegovania miestnej príslušnosti žalobcu z Daňového úradu Košice V na Daňový úrad Košice I žalovaný uviedol, že k tomu došlo z dôvodu, že žalobca opakovanými námietkami proti postupu zamestnancov správcu dane a riaditeľa

daňového úradu a podávaním sťažností znemožňoval výkon kontroly, resp. správu daní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p, § 246c ods.1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 3, prvá veta) a podľa § 250 ja ods. 4, druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 24 ods.1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v znení neskorších predpisov zamestnanec správcu dane je z daňového konania vylúčený, ak so zreteľom na jeho **pomer k veci, k daňovým subjektom alebo k ich zástupcom** možno mať pochybnosť o jeho nezaujatosti.

Odvolací súd z administratívneho spisu, z obsahu vznesených námietok zaujatosti žalobcu (podania zo dňa 11.12.2006 a 5.1.2007) zistil, že ide o námietky týkajúce sa procesnému postupu riaditeľa Daňového úradu Košice V – JUDr. V. D. Námietka zaujatosti sa týkala len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe vedúceho zamestnanca správcu dane v daňovom konaní. Odvolací súd sa stotožnil so súdom prvého stupňa, že obsah námietok nie je možné podradiť pod niektorý z relevantných pomerov, uvedených v ust. § 24 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb., s ktorými zákon spája pochybnosti o nezaujatosti.

Podľa § 24 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o vylúčení zamestnanca z daňového konania rozhodne jeho priamo nadriadený vedúci zamestnanec, ktorý môže rozhodnúť o vylúčení i z vlastného podnetu. Pri námietke zaujatosti vedúceho zamestnanca správcu dane rozhodne o vylúčení jeho najbližšie nadriadený vedúci zamestnanec. Pri námietke zaujatosti vedúceho zamestnanca správcu dane, ktorý nemá nadriadeného vedúceho zamestnanca, rozhodne o vylúčení orgán najbližšie nadriadený správcovi dane.

K aplikácií uvedeného ustanovenia odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na právny názor žalovaného, uvedený v prevzatej časti vyjadrenia žalovaného do odôvodnenia rozsudku. Vyslovený právny názor žalovaného odvolací súd považuje za vecne správny.

Odvolací súd marginálne poukazuje na to, že zo žaloby nezistil jednoznačne v čom mal byť žalobca v zmysle § 247 ods. 1 O.s.p. napadnutým rozhodnutím ukrátený na svojich právach, keďže ním bolo rozhodnuté výlučne o procesných otázkach. K ukráteniu na právach v zmysle § 247 ods. 1 O.s.p. v zásade dochádza až meritórnym rozhodnutím správneho orgánu tým, že sa v právnej sfére daňového subjektu prejavia konštitutívne účinky rozhodnutia. Pokiaľ nie je vydané meritórne rozhodnutie, v zásade tvrdené porušenia procesných ustanovení majú iba potenciálny vplyv na zákonnosť konečného rozhodnutia. Odvolací súd má však za to, že ak súd meritórne preskúmal zákonnosť administratívneho procesného rozhodnutia (§ 248 písm. a/ O.s.p.) nie je možné uvedený nedostatok považovať za vadu súdneho konania, pretože v prípade pochybností reštriktívnym výkladom ust. § 248

písm. a/ O.s.p. v danom prípade poskytol účastníkovi súdnu ochranu v súlade s čl. 152 ods. 4 v spojení s čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a nepriznal žalobcovi ich náhradu, pretože v odvolacom konaní úspech vo veci nemal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 14. februára 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková